

ההסתדרות הציונית העולמית
Organisation Sioniste Mondiale
Département promotion de l'Alya

Yvrit Social Club

***Parlons d'une Femma אישה
Hommage a Ronit Elkabet ז***

JEUDI 23 FÉVRIER 18H30/20H30

גדולה מהחיים

מִדְּהִים, מִהֶמֶם, מִפְּלִיא
מִדְּהִימָה, מְהֻמָּת, מִפְּלִיאָה

אֶטוּמִי, בֶּל יִתְאַר, טוֹטְלִי, יוֹצֵא דוֹפֵן,
כּוֹבֵשׁ, מִגְּנִיב, מִדְּהִים, מִהֶמֶם,
מְטַמֵּם, מְטָרִיף, מְלַהִיב, מְעוֹרֵר
הִתְפַּעְלוּת, מְעִיף, מְפִיל, מְפַלֵּא,
מִפְּלִיא, מְקַסִּים, מְרַשִּׁים, מְשַׁגֵּעַ,
סִפְּקוּטְקוּלָרִי, עוֹצֵר נְשִׁימָה, פִּנוּמְנִלִי,
קָסוּם

"רונית ואני נפגשנו בתצוגת אופנה לפני 30 שנה. היינו בנות 20 וקצת, הסתכלנו אחת על השנייה ומיד הייתה שם השתקפות של אמת של אחיות בנפש. מאותו רגע זה מסע שלא נגמר. המוות לא יפריד בינינו, כי זה מסע נשמתי. דיאלוגים שנמשכים ואין להם המשגה, לא מילולית ולא שכלית. הייתי אשת סודה והיא אשת סודי, כי אנחנו מדברות שפה שאף

אחד לא מבין" **יעל אבקסיס**

התערוכה "ז'ה טם, רונית
אלקבץ", המצגת במוזאון
העצוב במדיטק חולון,
חושפת לראשונה את אסף
הבגדים, האביזרים
והתכשיטים שהותירה אחריה
רונית אלקבץ, ומשקפת את
אישיותה של השחקנית,
שהיתה איקון אפנה והשראה
לבמאי קולנוע ולמעצבים.
בתערוכה כ-200 פריטים
שנאספו במשך ארבעה
עשורים:

יעוד דחף פנימי

Vocation

• הדבר הבא. "כשהייתי עצובה על פירדה או על משהו אחר, היא למדה אותי שתמיד צריך להתרגש מהדבר הבא והיתה אומרת, 'וואו, דקלה, איזה מגניב, מה הולך להיות לך עכשו? לאן החיים יקחו אותך? מעניין'. זה עזר לי. היא לא היתה אדם שתלוי בדעות או במחשבות של אחרים ולא היתה קרבו של שום דבר ממה שאנחנו מכירות. היא פעלה מתוך דחף פנימי ואינדיבידואלי, בלי עכבות, היתה מסורה ליעוד שלה בצורה מעוררת הערצה. דרכה הבנתי שטוטליות ביצירה היא מלת המפתח. **דקלה**

גט - המשפט של ויויאן אמסלם הוא סרט קולנוע ישראלי בִּשְׁתוּף עם הפקות מצרפת וגרמניה, בִּבְמוֹיִם של שלומי ורונית אלקבץ, שִׁיָּצָא לאקרנים בשנת 2014.

"גט" הוא השלישי והסרט החותם את הטריולוגיה של האחים אלקבץ, כְּאִשֶּׁר קִדְמוּ לוֹ הסרטים: "ולקחת לך אשה" ו"שבֵּעָה". הסרט מתאר את תלֵאוֹתֶיהָ של ויויאן אמסלם, גבורת שְׁנֵי הסרטים הקודמים, הנקלעת למאבק מתיש לקבלת גט מבעלה אליהו בבית הדין הרבני

Le Procès de Viviane Amsalem, ou parfois Gett, le procès de Viviane Amsalem

Il clôt une trilogie commencée avec Prendre femme (2004) et poursuivie avec Les Sept jours (2008)1.

C'est aussi le dernier film de Ronit Elkabetz qui décédera 2 ans après la sortie.

VIVIANE ויויאן

בְּקֶרֶת אֶהְבָּה שְׁחֵרוּר

פְּרִיז. "פַּעַם נִפְגַּשְׁנוּ שָׁם וְטִילְנוּ
יַחַד. הִיא הוֹבִילָה, וְאַנִּי הִלַּכְתִּי
אַחֲרֶיהָ מִהֶפְנֶטֶת וּמֵאֲשֶׁרֶת,
הִרְגַּשְׁתִּי בֵּת מִזָּל. חֲטָטְנוּ, חִפְּשָׁנוּ,
מִדָּדְנוּ, הִתְחַפְּשָׁנוּ. הִיא נָתַנָּה
לְדַבָּרִים כְּאֵלֶּה הַמוֹן לְגִיטִימָצִיָּה.
מִמֶּנָּה קִבַּלְתִּי אֶת הָרָשׁוֹת לְהַפְרִיד
מִבְּקֶרֶת וּלְלַכֵּת עִם הָאֲהָבוֹת
שֶׁלָּהּ. זֶה הָיָה שְׁחֵרוּר גָּדוֹל".

קרן מור

Devenue une vedette en Israël, elle choisit de tout quitter pour la France, où elle est inconnue, et dont elle ne connaît ni la langue ni les coutumes : « Le plus beau cadeau que je me suis offert, c'est cette seconde naissance. J'aurais très bien pu continuer d'enchaîner les projets en Israël, mais j'avais besoin d'ouvrir une nouvelle porte : pour la trouver, le seul moyen était de rompre avec mes repères et de recommencer ailleurs, à zéro.

**Photo Ronit dans la création Tsion Yosef Joseph Dadon .
Robe Christian Lacroix**

Art, Artisanal, Pensée אִמְנוּת מַחְשְׁבָה

מה זו **אִמְנוּת**. "פֶּעַם רוֹנִית הָרָאָתָה
לְשַׁחֲקוֹן שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהִזִּיז כּוֹס עַל
הַשֻּׁלְחָן אִיךָ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. הַיָּא
אָמְרָה לוֹ, 'כֹּכָה זֶה אִמְנוּת וְכֹכָה סִתָּם
הִזְזֵת אֶת הַכּוֹס'. כְּלוּמָר, מָה הוֹפֵךְ
תְּנוּעָה הִכִּי פְּשׁוּטָה לְאִמְנוּת אוֹ לֹא,
וְלֹה הִיְתָה הַהִבְחָנָה הַזֹּאת בְּאֶפֶן טִבְעִי.
אֲגַב, כְּשֶׁרוֹאִים אוֹתָהּ עַל מִסַּךְ דִּקּוֹת
אֲרָכּוֹת, גַּם כְּשֶׁהִיא שׁוֹתֶקֶת
הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁלָּהּ עוֹבְרוֹת".
רובי פורת שובל

La Femme Fatale
פֶּם פֶּטָל, femme fatale
אישה בעלת השפעה
הרסנית על גברים

Néfertiti נפרטיטי

שרשרת. "היה לה תליון של נפרטיטי שראיתי אותו עליה פעם, ונדלקתי עליו. יום אחד סמסתי לה שאני מחפשת תליון כזה ולא מוצאת, הלכתי להמון חנויות תכשיטים יד שניה. היא סמסה לי בחזרה שהיא קבלה את זה במתנה מבמאית צרפתייה, ושהיא לא יודעת איפה אפשר לקנות, אבל אם היא תראה כזה תליון, היא תביא לי. לא ידעתי שהיא ענתה לי את זה ארבע שעות לפני שהיא נפטרה. אנשים אמרו לי, 'לא יכול להיות שהיא ענתה לך, היא מאוד חולה'. את מבינה איזו חברה היא היתה? התברר שהטלפון שלה היה אצל יעל (אבקסיס), ורונית אמרה, 'לאולין תעני גם אם מדבר בשרשרת'. זו היתה רונית בשבילי. אגב, שבוע אחרי שהיא נפטרה מצאתי שרשרת כזו בדיוק בחנות ישנה".

אוילין הגואל

famille משפחה

בת להורים מרים ואלי ילידי מרוקו
אחות של שלומי יחיאל ואסף
אשה של אבנר ישר
אמא של שלימר ועמרי

La visite de la Fanfare

ביקור התזמורת

במקום לפתח תקווה

הגיעה התזמורת לבית תקווה

המקום במדבר בו נפגשים ערבים
ויהודים

וחולמים על המילה

תקווה

Entre l'ouverture de Tikvah

Et la maison de Tikvah

Titre de la présentation

J'aime le cinéma radical qui cherche à construire un nouveau monde, se le complique. Je n'ai aucun intérêt pour le travail qui ne fend pas l'âme. Je ne suis pas attiré par le cinéma grand public qui ne cherche pas à compliquer les choses. Je suis attirée par les mondes qui explorent l'âme, qui placent la personne au centre de la sortie.

אישה מזרחית, בצרפת, אחותי

“שתי מדינות, שתי שפות, שתי משפחות של אהבה, והכל על אותו מהלך של זמן, 24 שעות ביממה. חיה על הקו חודש-חודש, שבוע-שבוע. אבל הבסיס שלי הוא בישראל.

העבודה שלי היא פוליטית. המצע הקולנועי הוא האדמה המבורכת של חיי. אני משאירה אחרי משהו

מזרחיות אוניברסלית ומחויבות חברתית אדירה, בין התרבויות רונית אלקבץ מייצגת אישה גדולה מהחיים וכל כך בחיים

Maman אמא

רונית אלקבץ ואבנר ישר
הורים לעומרי ושאלימר

"רונית רקדה בלט מגיל שש, ואחרי כמה שנים המורה למחול אמר לי: 'מרים, הבת שלך תגיע רחוק בתור בלרינה, ואם תצטרפי אליה, היא יכולה להתחיל להופיע בכל הארץ'. אמרתי לו: 'אם היא רוצה וזה מה שצריך לעשות, אסע איתה'. נסענו בכל הארץ באוטובוסים, לפעמים אחרי יום עבודה, לפעמים לא הלכתי לעבודה, רק כדי לראות אותה מופיעה, ובלב אמרתי לעצמי, הנה קורה מה שחשבתי, הבת שלי מופיעה על במה, הנה זה מתקיים". **מרים אלקבץ אמא של רונית**

"כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ הוֹלְכִים לְבֵית שֶׁל רוֹנִית, לִרְאוֹת
אֶת הַיְלָדִים וְאֶת בַּעֲלָהּ, אֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים
לְעֶצְמָנוּ, הִיא הַשְּׂאִירָה לָנוּ **אֲשֶׁר**. אֲשֶׁר. אִם
הֵם חֶסֶם וְחִלְיָה לֹא הָיוּ, הַכֹּל הָיָה מִתְנַתֵּק"
תָּמִיד אֲנִי רוֹאָה אֵיזָה פְּרֹפֶר לִידִי, וְאֲנִי
אוֹמְרָת: 'אֶת אֲתִי'. בַּחֲגֵּה אַחֲרוֹן, לְמַשָּׁל, כָּלֵנוּ
יֹשְׁבָנוּ בִּיחָד. הִגִּיעַ פְּרֹפֶר דִּי גָדוֹל וְהוֹתִישָׁב
עָלַי, עַל בֵּית הַחֲזָה. לֹא הִרְגֵּשְׁתִּי אוֹתוֹ. שְׁלוֹמִי
אָמַר: 'אִמָּא, יֵשׁ עָלֶיךָ **פְּרֹפֶר**', וְאֲנִי אָמַרְתִּי:
'אוֹלֵי זֶה נִשְׁמָה'. יֵצְאָנוּ לַגָּנָה, הֵלֵךְ הַפְּרֹפֶר,
וְאֲנִי רוֹאָה אֶת שְׁלוֹמִי מְצֹלֵם אוֹתִי. אָמַרְתִּי לוֹ:
'דִּי, מֵאֲמִי'. וְאֵז הַפְּרֹפֶר חָזַר, וְשׁוֹב הָיָה עָלַי".

מֵרִים אֶלְקֶבֶץ

L'héritage

Une femme de valeurs

אשת ערכים

- שלומי אלקבץ, אחיה של רונית ושתפה ליצירה, מסר: "אנחנו רגילים לחפש תשובות על מסך הבית הלבן והנקי של Google, וכשהוא משתנה פתאום וקורץ לה, זה הופך לאנושי ומרגש. אני חושב שרונית היתה מתרגשת מהמחזה הזאת בישראל ובצרפת, שתי מדינות שהיא חיה ויצרה בהן. הקולנוע של רונית, התפקידים שיוצרה, תמיד יצגו את השאיפה שלה לדבר בעבור נשים, בעבור תקווה ושיוויון. ואני חושב שמי שיפגש אותה על מסך הבית שלו ביום ראשון, ישמע אותה שוב. לחשב שמיליוני אנשים באירופה ובישראל יזכרו בה, ובערכים האלו, או יכירו אותה בפעם הראשונה, זה דבר אדיר".

Geste Google pour l'anniversaire 58

2001	<u>חתונה מאוחרת</u>	יהודית	סרטו של <u>דובר קוסאשווילי</u>
	<u>מקור מבוקר</u>	סוניה	סרט צרפתי
2003	<u>עלילה</u>	רונית	סרטו של <u>עמוס גיתאי</u>
2004	<u>אור</u>	רותי	סרטה של <u>קרן ידעיה</u>
2005	<u>ולקחת לך אישה</u>	ויויאן אמסלם	גם במאית; לצד <u>שלומי אלקבץ</u>
2007	<u>ביקור התזמורת</u>	דינה	סרטו של <u>ערן קולירין</u>
2008	<u>שבעה</u>	ויויאן אמסלם	גם במאית; לצד <u>שלומי אלקבץ</u>
	<u>כלת הים</u>	אוסי וולף	סרטה של <u>קרן ידעיה</u>
2009	<u>הנערה ברכבת</u>	ג'ודית	סרט צרפתי; סרטו של <u>אנדרה טשינה</u>
	<u>אפר ודם</u>	ג'ודית	סרט צרפתי; סרטה של <u>פאני ארדן</u>
2010	<u>ראש של טורקי</u>	סיבל	סרט צרפתי; סרטו של <u>פסקל אלבה</u>
	<u>ידיים חופשיות</u>	ברברה	סרט צרפתי; סרטה של <u>בריג'יט סי</u>
	<u>מבול</u>	מירי רושקו	סרטו של <u>גיא נתיב</u>
2011	<u>ציון ואחיו</u>	אילנה	סרטו של <u>ערן מירב</u>
	<u>לא רואים עליך</u>	לילי	סרטה של <u>מיכל אביעד</u>
	<u>עדות</u>	TBA	סרטו של <u>שלומי אלקבץ</u>
2012	<u>זרפה</u>	בובולינה	דיבוב; סרט צרפתי
2014	<u>גט - המשפט של ויויאן אמסלם</u>	ויויאן אמסלם	גם במאית; לצד <u>שלומי אלקבץ</u>

"אני יודעת להיות נאמנה לעצמי, זה מה שאני יודעת. זו הבחירה שלי, ללכת עד הסוף. ללחם. לא לצמצם את המהות שלי. לשאף תמיד לטוב יותר, תוך כדי תנועה ועשייה. זה מה שאני יודעת. ביום שהבנתי שאני כאדם, כאשה, כיוצרת, לא הולכת לשום מקום בלי הלב שלי, בלי האנרגיה הזו שמבקשת ממני לנוע קדימה ולנצח את הבינוניות, הבנתי שאני חפשייה. איזו הקלה. אפשר לקרא לזה בכל מיני שמות, חשבותי, וגם פמיניזם. כל כך פשוט. כל הפמיניזם הזה הוא כל כך אישי, וטוב שכה. כי מהאינטימיות הזאת את יוצאת אל העולם, משמיעה את קולך, והעולם מגיב אליך. והשרשרת האנושית הזו שאת חלק ממנה היא עצמתית ביותר. ואין לך ערך בלעדיה. כשאת מבינה את זה את רוצה לצעק את זה. כאן ועכשו. כי זה הזמן שלך, ברגע הזה, לעשות ולהגיד את דבריך. זו הבררה הנהדרת שלך. לא להכנע לשום תכתיב שלא מדבר עבורך ובשבילך. לא להיות מונעת מפחד. את הויתורים את עושה כי את רוצה בהם. את חפשייה ללחם גם את מלחמתו של האחר כי הכוח שטמון בחירות שלך, הוא נגזרת של נשיותך. וכמה את יפה. וכמה את נשית. וכמה את אהובה. את לא כפופה לחק של איש, אך גם לא כפופה לחק סימבולי שמגדיר חפש נשי מה הוא. את נהדרת בנעל ספורט, ועל עקב 20 סנטימטר. עם בגדים, ובלי בגדים. בפוזת הזאת או בפוזת ההיא. זכרי, את חפשייה. את יוצרת את הדמוי. כל יום מחדש מגדירה את המרחב שלך. את מחיבת לעצמך ואת מחיבת לתהליך אותו החלו נשים רבות ואמיצות, שבקשו לעצמן ולעולם בו הן חיו, משהו טוב יותר ממה ש"הטבע" הכפוי נסה להכתיב להן. לנו. ולכן אנו הנשים מתבקשות לחיות חיים ערנית וסקרנית. חיתית כמעט. כמו גם לרגישות, חמלה ונתינה. כי לנו הנשים יש אגר - גיה יחודית שרק אנחנו יכולות לתמוך ולעזר באמצעותה. לנו הנשים יש זכויות שעלינו למנף ולהשביח. בלי פחד. בלי חרטה. לדעת שבכוחך להעצים את העולם. ואותך דרכו. בהיותך אחת ויחידה, מיחדת במינה. אני מיחלת שכל אחת מאתנו תשתמש בכלים שנתנו לה כדי להאיר את הדרך לבאים אחרינו. זו הרגשה נהדרת, לקחת אחריות, לא רק למען הנשים, אלא למען העולם הזה בכלל".

Merci Ronit

תודה רונית

רונית אלקבץ
Ronit Elkabetz
1964 - 2016